

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1595. usque ad annum 1600

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1773

VD18 90118677

§. 74. Franciæ Rex a variis Principibus suppetias efflagitans.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67263](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67263)

Sæcul. XVI.
A.C. 1597.

spondit, quod sine maximo Regni, auctoritatisque suæ detrimento hac in re summo Pontifici obsecundare haud posset. Nihilominus Cardinalis nondum animo concidens, cum Francisco Mendoza, qui a Philippo Rege, & Alberto Archiduce hac de re in Poloniam missus erat, collatis consiliis eo rem deducebat, ut Mendoza declararet, se effecturum, ut in Regni Comitibus bellum Regi, nisi a Turcarum fœdere abstineret, denuntiaretur: nihil tamen a Rege impetrari poterat, pertinaciter obluſtante Samoscio, ceterisque Proceribus, qui tamen, ne communem Christianorum causam deserere crederentur, Tartarorum Oratorem in Comitibus Varſaviæ agentem impellebant, ut hi deinceps a Turcis sese magis alienos exhiberent.

§. LXXIV.

Franciæ Rex a variis Principibus supplicias efflagitans.

Sub idem tempus Henricus Rex Guilielmum Ancellum in Germaniam ablegabat, ut Imperii Principes, urbesque ad armorum societatem contra Hispanos sollicitaret: hic ergo præprimis unacum Jacobo Bongarsio, qui jam dudum Regis negotia apud Germanos procurabat, Fridericum Palatinum Electorem,

rem,

Sæcul. XVI. rem, necnon Georgium Onoldinum
 A. C. 1597. Marchionem convenit, coram quibus
 Regem suum cum Angliæ Regina, &
 Belgii Ordinibus fœdus iniisse referens
 habita prolixâ oratione indignum in
 modum in Hispaniæ Regem, totamque
 Nationem invehebatur, ac demum ut-
 rumque Principem impense rogabat,
 quatenus huic fœderi pro publica liber-
 tate inito quamprimum nomen darent
 verum ad hæc Palatinus æque, ac
 Marchio Oratori Gallo respondebant,
 se nihil certi statuere posse, nisi
 prius cum Daniæ, & Scotiæ Re-
 gibus, aliisque Imperii fœderatis
 egissent: Ancello autem in mora
 periculum obversari reponente ambo se-
 se excusabant, causati, honorificen-
 tius fore, si communi omnium consi-
 lio fœdus sanciretur, ac suppetiæ de-
 cernerentur: cum vero sub durissimis
 conditionibus auxilia ab utroque Prin-
 cipe sponderi intelligeret Orator, fru-
 stra tempus teri ratus, inde ad Phi-
 lippum Ludovicum Baviariæ Ducem,
 necnon ad Fridericum Wirtembergicum
 contendit: ast ab utroque nonnisi nuda
 verba retulit, hinc demum per Franco-
 fordiam facto itinere ad Mauritium Hafs-
 iæ Principem, & Brunsvicensem Du-
 cem perrexit, quorum tamen primus
 majus ab Hungaria, quam ab Hispani-
 nis

nis Germaniæ periculum imminere re-
 spondit, alter vero sibi Testamento Pa-
 tris sui interdictum asseruit, ne sine Or-
 dinum consensu cum ullo Principe fœ-
 dus iniret. Haud magis prospero suc-
 cessu Ancellus Anhaltinos Principes, &
 Georgium Brandenburgicum Electorem
 sollicitabat, quapropter re infecta No-
 rimbergam reversus ineunte Aprili a
 Saxonix Duce literas accepit, in qui-
 bus Dux Regem hortabatur, ut a bello
 cum Hispanis inito desisteret, cunctas-
 que vires suas in Turcas verteret: in-
 super Palatinus Elector, & Onoldinus
 Marchio rursus sollicitati datis literis
 Ancello respondebant, se sacri Imperii
 reverentia prohiberi, ne fœdus cum
 Rege Christianissimo inirent: de cetero
 se ea, quæ Jacobo Bongarsio spon-
 didissent, exequi paratos. Igitur Ancel-
 lus post honorificas utrinque salutatio-
 nes nonnisi vana spe, ac promissis lacta-
 tus discedere cogebatur.

§. LXXV.

*Lucemburgus Henrici Galliarum Re-
 gis Legatus ad Papam decretus.*

Hæc dum interim in Galliis gereban-
 tur, die decima sexta Aprilis hoc
 anno Christi millesimo quingentesimo
 nonagesimo septimo Franciscus Lucem-
 burgus Pinei Dux Romam venit, quem
 Henri-

Sæcul.XVI.
 A.C.1597.

Spond. ann.
 1597. n. 16.
 Daniel. l. c.
 Thu. l. 118.
 pag. 808.